

ONDERZOEK BIJ AANGEVOERDE RUNDEREN VANUIT NEDERLAND

Insleep van infectieziekten door aanvoer

Aankoop van runderen is een belangrijke risicofactor voor insleep van infectieziekten. In 2020 onderzocht GD hoe vaak geïmporteerde runderen na aankoop werden onderzocht op leptospirose, salmonella, paratuberculose, IBR en BVD, en hoe vaak dit leidde tot een ongunstige testuitslag. Recent is dit onderzoek herhaald bij aangevoerde runderen vanuit Nederland.

Binnen een aantal certificeringsprogramma's van GD worden bedrijven die runderen aankopen van een niet-vrij bedrijf, of van een bedrijf uit een ander land, automatisch aangestuurd voor aanvoeronderzoek. De praktijk leert echter dat aangevoerde runderen al enige tijd contact kunnen hebben met de koppel op het bedrijf voordat de uitslag van het onderzoek bekend is. Dit brengt het risico van verspreiding van infecties met zich mee.

Resultaten

In het onderzoek is uitgewerkt hoeveel runderen (ouder dan 2 maanden) worden aangevoerd van Nederlandse bedrijven in de periode 2017-2022, en hoeveel van hen een aangetoonde infectie hebben. De resultaten laten zien dat dit risico varieert van

0,13 procent per aangevoerd rund voor leptospirose, 0,25 procent voor BVD (virus), 0,87 procent voor paratuberculose, 3,3 procent voor IBR, 5,6 procent voor salmonella, tot 24 procent voor BVD (antistoffen). Echter, de betekenis en impact van een ongunstige testuitslag verschilt per aandoening. Zo zijn voor BVD antistoffen alleen relevant omdat er een kans is dat een koe met antistoffen drachtig is van een kalf dat virusdrager is, terwijl een rund met antistoffen voor IBR infectieus is of kan worden. Voor leptospirose, paratuberculose en BVD (virus) is de kans op een aangetoonde infectie per aangevoerd rund laag. Echter, vermenigvuldigd met het aantal aangevoerde runderen leidt dit bij een substantieel aantal rundveebedrijven tot een risico op insleep.

De kans op een aangetoonde IBR- of BVD-infectie bij binnenlandse aanvoer is hoger dan bij geïmporteerde runderen. Dit kan worden verklaard doordat het grootste deel van de import runderen uit landen komen met een gunstigere status voor deze infectieziekten (Duitsland en België). Voor salmonella en paratuberculose is de kans op een aangetoonde infectie bij binnenlandse aanvoer en import nauwelijks verschillend. Voor leptospirose is de kans op een aangetoonde infectie juist hoger bij geïmporteerde runderen, omdat Nederland het enige land in Europa is waar leptospirose actief wordt bestreden.

Het aanvoeren van besmette runderen kan grote gevolgen hebben. Of deze risico's opwegen tegen de voordelen van het aanvoeren van runderen is niet bekend. Het is aan te bevelen om voor aanvoer het openbare register met gezondheidsstatussen te raadplegen, zodat de actuele gezondheidsstatus van het herkomstbedrijf bekend is en meegewogen kan worden in de beslissing om wel of niet aan te voeren. Dit is onderdeel van de Risicocheck, waarin ook het voorscreenen van de aan te voeren runderen op het herkomstbedrijf wordt geadviseerd.

SCAN DE QR-CODE VOOR DE RISICOCHECK

Al sinds 2002 houdt Royal GD zich intensief bezig met de uitvoering van de diergezondheidsmonitoring in Nederland. Hiervoor werken wij nauw samen met onder andere de diersectoren, de zuivel, het ministerie van LNV, dierenartsen en veehouders. Deze rubriek verhaalt over bijzondere gevallen, speciaal onderzoek en opvallende resultaten die het werk van de monitoring oplevert. Samen werken we aan diergezondheid in het belang van dier, dierhouder en samenleving.